

skeriforening om en Forandring i Fiskerilovens § 15 om Fiskens Maal henvist til Landbrugsministeren. Jeg synes, at dette Andragende er saa vel begrundet, at det ganske naturligt maatte føre til, at man tog under Overvejelse, om det ikke snart var paa Tiden at faa vedtaget en Ændring i Fiskeriloven. Fangsten af Rødspætter er jo navnlig paa Vestkysten Hovederhvervet, og det hemmes i høj Grad ved Bestemmelsen om Mindstemaalet, som siger, at der ikke maa ilandbringes Rødspætter under 8 Tommer. Medens danske Fiskere altsaa ikke kunne bringe Rødspætter under 8 Tommer i Land, sælge dem herhjemme eller udføre dem i den største Part af Aaret, kunne de Hundreder af tyske og engelske Trawlere, der ligge udenfor Vestkysten, tage Fisken af langt mindre Størrelse og sælge den i Udlandet til ret høje Priser. Jeg synes, at det er ganske naturligt at stille vore egne Fiskere ugunstigere end de fremmede.

Andragendet er undertegnet af 300 Fiskere. Det betyder overordentlig meget for dem at faa en Ændring i Loven. Jeg havde haabet, at Udvalget havde foreslaaet Andragendet henvist til Landbrugsministeren, saaledes at vi hurtigst muligt kunde komme til en Revision af Fiskeriloven. Det er jo klart, at Andragendet ikke kan imødekommes uden en Ændring i Loven. Jeg ved godt, at man fra Ministeriets Side ømmer sig noget derved, idet man venter at faa internationale Bestemmelser om Mindstemaalet. Men saa længe de ikke ere gennemførte, finder jeg det naturligt, at vi i alt Fald stille vore egne Fiskere lige saa gunstigt som de fremmede.

Jeg tillader mig derfor at spørge den ærede Ordfører, om man ikke i Udvalget har haft sin Opmærksomhed henvendt paa, at det vil være nødvendigt at komme til en snarlig Ændring i Fiskeriloven, idet jeg mener, at en af Lovgivningsmagtens Hovedopgaver maa være at stille de forskellige Erhverv saa gunstigt som muligt, saa at de kunne faa saa gode Vilkaar som muligt at virke under, og det er en Nødvendighed for Fiskeriet, hvis det skal faa nogenlunde gunstige Vilkaar at arbejde under, at faa Loven ændret paa dette Punkt.

Indenrigsministeren (P. Munch): Det Andragende, der er blevet henvist til mig, gælder Forstaaelsen af Ulykkesforsikringsloven af 1898. Jeg tror nu, at den Fortolkning, der hidtil har været gældende, er det nødvendigt at opretholde, saa længe

Loven gælder, idet den ikke blot stemmer med den Betragtning, der er gjort gældende tidligere af Ministeriet, men Forholdet er jo ogsaa dette, at der ved Lovens Vedtagelse her i Tinget i sin Tid fremkom meget klare og bestemte Udtalelser om, at saaledes maa det forstaaes, men lige saa vist som det er, lige saa sikkert ere nu alle enige om, at Loven bør ændres, saaledes at de paagældende Arbejdere kunne komme ind under den, og i Ministeriet vil der derfor i Sommerens Løb blive foretaget Forarbejder til en Ændring af Loven af 1898, ikke blot paa dette Punkt, men ogsaa paa adskillige andre, hvor den nu staar tilbage for de senere givne Forsikringslove. Jeg kan altsaa modtage det til mig henviste Andragende.

Landbrugsministeren (Poul Christensen): Det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager) har Ret i, at man ved de internationale Undersøgelser vil tilstræbe at opnaa ensartede Regler med Hensyn til Maal af Fisk, og jeg tror, at det ærede Medlem ikke vil opnaa noget ved at faa et sligt Andragende henvist og faa hele Fiskeriloven op til Debat. Ethvert Medlem af dette Ting vil erindre, hvor overordentlig vanskeligt et Arbejde det var at gennemføre Fiskeriloven, hvilket umaadeligt Arbejde det i Virkeligheden var for dette Ting. Det ærede Medlem vil ikke opnaa noget ved at trække et enkelt Spørgsmaal frem, for det vil medføre, at man fra alle andre Egne af Landet rejser Krav, som ville kaste os ind i vidtløftige Forhandlinger og igen medføre et stort Arbejde med Fiskeriloven. Det ærede Medlem gjorde selv opmærksom paa dette Forhold, at man vilde tilstræbe at opnaa ensartede internationale Regler, men jeg tror, at det vil ligge langt ude i Fremtiden, forinden vi kunne have Haab om at opnaa dette. Jeg vil derfor tilraade det høje Ting at stemme mod det ærede Medlems Ændringsforslag og vente med denne Sag, indtil vi naa det Tidspunkt, da vi kunne tage Spørgsmaalet op til almindelig Overvejelse.

Ordføreren (S. Sørensen): Ændringsforslaget om at henvise Andragende Nr. 2 fra „Esbjerg Fiskeriforening“ til den højtærede Landbrugsminister har selvfølgelig været til Behandling i Udvalget, og Udvalgets Medlemmer vare egentlig tilbøjelige til at give Andragerne Ret, ja, jeg kan sige, at de gav dem Ret. Men paa den anden Side er der, som nu fremhævet af